

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Simonou Pittermannovou ve věci

žalobkyně:

Green Gas DPB, a.s., IČO 00494356
sídlem Rudé armády 637, 739 21 Paskov
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Dančišinem
sídlem Husova 240/5, 110 00 Praha 1

proti

žalovaným:

1. Správa pohledávek OKD, a.s., IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Kuhnem
sídlem 28. října 767/12, 110 00 Praha 1

2. Ing. Lee Louda
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužnice: Správa pohledávek OKD, a.s.
IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

o určení pravosti a výše pohledávky jako incidenční spor v insolvenční věci dlužnice Správy pohledávek OKD, a.s., vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Řízení se co do části, v níž se žalobkyně domáhala určení, že její pohledávka vedená v insolvenčním rejstříku jako P569-1, dílčí pohledávka č. 1, ve výši 5 829 735,20 Kč, z titulu náhrady škody způsobené odmítnutím plnění rámcové kupní smlouvy na prodej a nákup metanu ze dne 20. 12. 2006, a odmítnutím plnění rámcové smlouvy na dodávky metanu ve směsi důlních plynů pro teplárenské provozy ze dne 27. 11. 2008, přihlášená do insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, je zjištěna a existuje po právu, **zastavuje**.
- II. Určuje se, že pohledávka žalobkyně vedená v insolvenčním rejstříku jako P569-1, dílčí pohledávka č. 1, ve výši 5 829 735,19 Kč, z titulu náhrady škody způsobené odmítnutím plnění rámcové kupní smlouvy na prodej a nákup metanu ze dne 20. 12. 2006, a odmítnutím plnění rámcové smlouvy na dodávky metanu ve směsi důlních plynů pro teplárenské provozy ze dne 27. 11. 2008, přihlášená do insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, **je po právu**.
- III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „insolvenční soud“) dne 12. 6. 2017 se žalobkyně domáhala vůči žalovaným 1. a 2. určení, že její pohledávka za žalovanou 1. ve výši 134 601 920 Kč, přihlášená do insolvenčního řízení žalované 1. pod pořadovým číslem P569-1, je po právu a zjištěna v plné výši. K okolnostem vzniku pohledávky tvrdila, že dne 9. 9. 2016 žalovaná 1. odmítla plnění smluv uzavřených s žalobkyní, mimo jiné i rámcovou kupní smlouvu na prodej a nákup metanu ze dne 20. 12. 2006, ve znění pozdějších smluv, a rámcovou smlouvu na dodávky metanu ve směsi důlních plynů pro teplárenské provozy ze dne 27. 11. 2008, ve znění pozdějších smluv (dále jen „Odmítnuté smlouvy“), čímž měla žalobkyni vzniknout škoda ve výši 134 601 920 Kč zčásti ve formě ušlého zisku, zčásti ve formě nákladů na odstupné pro zaměstnance žalobkyně, kteří se stali v důsledku odmítnutí plnění Odmítnutých smluv nadbytečnými a jejich pracovní poměr musel být ukončen, a snížení hodnoty majetku žalobkyně pořízeného pro účely plnění Odmítnutých smluv.

Insolvenční soud zkoumal včasnost žaloby:

2. Podle ust. § 198 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona - dále jen „insolvenční zákon“) platí, že věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a); tato lhůta však neskončí dříve než uplynutím 15 dnů od doručení vyrozumění podle § 197 odst. 2 nebo § 410 odst. 2. Žalobu podávají vždy proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží; pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření.
3. Podle ust. § 336 odst. 2 insolvenčního zákona popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci tytéž účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno; pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku při přezkumném jednání, které se konalo dříve, než nastaly účinky povolení reorganizace, nastávají účinky tohoto popření v reorganizaci dnem, kdy nastaly účinky povolení reorganizace; tento den je rozhodný i pro počátek

běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku.

4. Přezkumné jednání, na němž žalovaní 1. i 2. popřeli pohledávku žalobkyně, se konalo dne 12. 5. 2017 (zjištěno z protokolu o přezkumném jednání ze dne 12. 5. 2017).
5. Poslední den lhůty pro podání žaloby na určení pravosti a výše pohledávky připadl na den 11. 6. 2017, což byla neděle. V souladu s ust. § 57 odst. 2 věty druhé zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) přiměřeně použitého podle ust. § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon – dále jen „insolvenční zákon“) se poslední den lhůty posunul na nejbližší následující pracovní den, tedy na pondělí 12. 6. 2017. Žaloba na určení pravosti a výše pohledávky byla insolvenčnímu soudu doručena dne 12. 6. 2017, tedy v zákonné 30-ti denní lhůtě od konání přezkumného jednání, tudíž byla podána včas.
6. Žalobkyně vzala dne 23. 11. 2018 žalobu co do části požadavku na určení pravosti a výše pohledávky 122 942 449,61 Kč zpět. Insolvenční soud v rozsahu zpětvzetí žaloby usnesením ze dne 8. 1. 2019, č. j. 32 ICm 2796/2017-56, řízení zastavil. Předmětem řízení tak zůstal pouze požadavek na určení pravosti pohledávky ve výši 11 659 470,39 Kč.
7. Společným podáním ze dne 24. 11. 2021 vzala žalobkyně žalobu co do části požadavku na určení pravosti a výše pohledávky 5 829 735,20 Kč zpět, oba žalovaní se zpětvzetím žaloby souhlasili, oba žalovaní uznali nárok žalobkyně na určení pravosti a výše pohledávky 5 829 735,19 Kč, žalobkyně navrhla, aby insolvenční soud v rozsahu uznání rozhodl rozsudkem pro uznání, a všichni účastníci navrhli, aby insolvenční soud žádnému z nich nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.
8. Podle ust. § 7 insolvenčního zákona nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
9. Podle ust. § 96 odst. 1 a 2 věty první o. s. ř. žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela (odst. 1). Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví (odst. 2 věta první).
10. Jelikož žalobkyně vzala žalobu zčásti zpět, insolvenční soud řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby zastavil, čímž je odůvodněn výrok I. Pouze nad rámec výroku o zastavení řízení insolvenční soud podotýká, že souhlasu žalovaných se zpětvzetím žaloby nebylo třeba, neboť ve věci dosud nezačalo jednání (k tomu srov. ust. § 96 odst. 3 a 4 o. s. ř.).
11. Podle ust. § 153a odst. 1, 2 a 4 o. s. ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce (odst. 1). Rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2) (odst. 2). Jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání (odst. 4).
12. Povaha věci nevylučuje u sporů o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek (§ 159 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona) uzavření soudního smíru (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2013, sen. zn. 29 ICdo 5/2012, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 2019, sen. zn. 29 ICdo 108/2017, uveřejněný pod číslem 31/2020 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).
13. Oba žalovaní shodně uznali část nároku, který proti nim byl žalobou uplatňován, a žalobkyně navrhla, aby soud v rozsahu uznání rozhodl rozsudkem pro uznání, přičemž v řízení o určení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Andrea Mrenicová

pravosti a výše pohledávky lze uzavřít a schválit smír. Insolvenční soud tak v souladu s ust. § 153 odst. 1 in fine o. s. ř. výrokem II. rozhodl rozsudkem pro uznání.

14. Výrok III. je odůvodněn tím, že účastníci shodně uvedli, že nepožadují náhradu nákladů řízení a navrhli, aby insolvenční soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. V souladu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2018, sp. zn. 25 Cdo 5713/2017, prohlášení účastníků o tom, že náhradu nákladů řízení nepožadují, insolvenční soud se zřetelem k okolnostem považuje za vzdání se práva na náhradu nákladů řízení, přičemž toto prohlášení neshledává v rozporu s jiným procesním úkonem účastníků. Insolvenční soud tak žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle ust. § 205b o. s. ř. u odvolání proti rozsudku pro uznání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a o. s. ř.).

Ostrava 1. prosince 2021

JUDr. Simona Pittermannová v. r.
samosoudkyně